

מ"ת 24275/09/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 24275-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב פלוני

החלטה

זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. הבקשה נדונה עד לאחרונה בפני סגן הנשיא, כב' השופט אדריס, והועברה לטיפולו בשלב מתקדם, עקב העדרו של סגן הנשיא בתקופה זו.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו תקיפה (סתם) של בת זוג עפ"י סעיף 382(ב) לחוק העונשין + 379 לחוק, הסגת גבול תוך נשיאת נשק קר - עבירה לפי סעיף 447(ב) לחוק, היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק, וכן איומים - עפ"י סעיף 192 לחוק העונשין.

2. בהתאם לכתב האישום שהוגש ביום 10/9/2020, הגיע המשיב ביום 6/9/2020 בסמוך לשעה 03:30 לבית בו התגוררה בת זוגו ואם ילדיו, שהיתה מצויה אז בהליכי פרידה ממנו, ולפיכך שכרה דירה בעפולה שבה גרה עם ילדיה. המשיב ביקש מהמתלוננת להיכנס לבית, ואולם המתלוננת סירבה ואמרה לו כי היא חוששת ממנו. המשיב המשיך לשהות ליד דלת הכניסה וניסה להיכנס, ולכן נכנסה המתלוננת לחדר השינה וחייגה למוקד 100.

באותן נסיבות, פרץ המשיב את הדלת בכך ששבר אותה ונכנס לחדר השינה של המתלוננת, בעודה משוחחת עם מוקד 100, נעמד מאחוריה, כשהוא מחזיק בידו אולר, וכאשר המתלוננת הסתובבה לכיוונו כשהיא משוחחת עם המשטרה, כיוון המשיב את האולר לצווארה של המתלוננת כמנסה לפגוע בה. המתלוננת נבהלה ממעשה הנאשם, צרחה וברחה מהבית לכיוון השכנים.

המשיב רדף אחרי המתלוננת כשהאולר בידו, והצליח להתקרב אליה בצורה מאיימת בכך שכיוון את הסכין לכיוון ביטנה כמנסה לדקור אותה, וכאשר שכנה פתחה את הדלת נמלט מהמקום.

עוד ציין כתב האישום, כי שלושה ימים קודם לכן, ביום 3/9/2020 בסמוך לשעה 03:30, תקף המשיב את המתלוננת בביתה בכך שסטר על פניה, וזאת לאחר שהיא הכניסה אותו לבית, ואולם בהמשך ביקשה ממנו לעזוב והוא סירב לכך.

3. בישיבה שהתקיימה בפני סגן הנשיא, כב' השופט אדריס, ביום 15/9/2020 ציינה באת כוחו של המשיב עו"ד הדר אורן, כי קיים ניצוץ ראיתי בתיק החקירה. באותו מועד לא ניתנה הסכמה כוללת לגבי קיומן של ראיות לכאורה. התבקש תסקיר מעצר שיבחן את התאמת המשיב לבית המשפט הקהילתי, וכן לבדוק שילובו בטיפול בהתמכרות באלכוהול ובסמים. בהתאם לבקשת זו הורה בית המשפט לשרות המבחן להגיש את שני התסקירים כמבוקש.

4. בתסקיר מיום 13/10/2020 סקר שרות המבחן את נתוניו של המשיב, בן 35 יליד הודו, נשוי למתלוננת ואב לשלושה פעוטות משותפים. צוין כי המשיב התגורר לסירוגין בדירה שכורה ובדירתה של המתלוננת וכי ניהל אורח חיים התמכרותי לאלכוהול וסמים. המשיב, שקודם לכן עבד בעבודות מזדמנות, חדל לעבוד לאחר שהוצא לחל"ת קורונה.

המשיב שיתף את שרות המבחן לגבי צריכה התמכרותית של אלכוהול וסמים, לרבות סמים קשים מסוג קריסטל, וביטא רצון להשתתף במסגרת טיפולית, ואולם כשהוסבר לו כי טיפול עלול להיות אינטנסיבי עם מחיר אישי ניכר, ביטא חוסר רצון להשתלב בטיפול ארוך טווח.

ביחסו לעבירה המיוחסת לו, המשיב שלל כל התנהגות אלימה פיזית כלפי המתלוננת, וטען כי התנהג מתוך עצבנות ובהשפעת אלכוהול עקב סירובה של המתלוננת להכניסו לביתה. המשיב ציין, כי לאחר שחרורו ממעצר יחזור וינהל עם המתלוננת קשר זוגי מתוך דאגה לחינוך וגידול הילדים. המתלוננת מסרה לשרות המבחן כי בחמש שנות הכרותה את המשיב ניסה המשיב להשתלט על חייה, הפגין כלפי יחסי קנאה ולאחר שהיחסים התדרדרו, נהג כלפיה באופן פוגעני ואלים, לרבות באלימות פיזית, מילולית ונפשית. המתלוננת הביעה עמדה נחרצת לגבי רצונה להתגרש מהמשיב.

שרות המבחן התרשם מהמשיב כמי שמרוכז ריכוז יתר בעצמו ובצרכיו ללא ראייה והתחשבות בצרכי האחר. צוין העדר האמפתיה שלו למתלוננת ואדישות למצוקתה, נמצאה נטייה לטשטש חלקים בעייתיים באישיותו ונוקשות חשיבתית, ונותר רושם של חוסר מודעות לדפוסי התנהגותו הבעייתיים ביחסיו הזוגיים. שרות המבחן נתן משקל גם לפער בין צפיותיהם של בני הזוג, כשהמתלוננת נחרצת בכוונתה להתגרש, ואילו המשיב מבטא רצון לחזור ולקיים קשר זוגי עימה. על בסיס כלל הנתונים העריך שרות המבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פוגענית כלפי המתלוננת בעתיד. עוד צוין, כי קיים סיכון גבוה להמשך שימוש בסמים.

באשר לאופק טיפולי, נמצא כי בשלב זה של חייו המשיב יתקשה להשתלב בהליך טיפולי ארוך טווח, וצוין כי הוא הביע חוסר הסכמה לטיפול בתחום ההתמכרויות. שרות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, לא המליץ על שילוב בבית המשפט הקהילתי, אף לא במסגרת אחרת. לא הומלץ שחרור ממעצר.

5. בישיבת יום 20/10/2020 ניתנה למשיב הזדמנות שניה ואחרונה לבוא בפני שרות המבחן שוב, וזאת לבקשת באת כוחו, אשר טענה כי המשיב מסכים להשתלב בתכנית טיפולית ארוכה, בניגוד לעמדה שהובאה מפיו בתסקיר.

6. בתסקיר השני מיום 9/11/2020 שרות המבחן לא המליץ על שילובו של המשיב במסגרת גמילה מסמים. שרות המבחן מצא כי הפניה לחלופה מוסדית אינה הולמת את רמת הסיכון הגבוהה הנשקפת ממנו כלפי המתלוננת. שרות המבחן נתן דגש על עניין המסוכנות, ואולם התייחס בנוסף גם לכך שהמשיב לא פנה בעבר לטיפול בתחום ההתמכרויות עד למעצרו. עוד צוין, כי מסגרות של קהילה טיפולית אינן מסגרות סגורות ושהייה בהן הינה שהייה "בתנאי המקום". צוין בעניין זה, כי מטופלים נוהגים כשגרה לצאת את המסגרת לדיונים בבית המשפט או לצרכים אחרים, שלא בליווי מוקפד. נמצא לפיכך, כי מסגרות מהסוג האמור אינן הולמות את הסיכון הגבוה הצפוי מפני המשיב כלפי המתלוננת. שרות המבחן לא המליץ, בסופו של התסקיר השני, על מסלול טיפולי.

7. בדיון מיום 18/11/2020, הפנתה ב"כ המשיב לטעויות שנפלו לדידה בתסקירים. צוין, כי בניגוד לאמור בתסקיר על כך שהמשיב לא פנה מיוזמתו לטיפול, המשיב פנה בעבר לעו"ס בעיר מגוריו וביקש להשתלב בהליך. צוין, כי גם הקביעה שהמשיב מעונין לחזור ולהתגורר עם המתלוננת לאחר מעצרו אינה מדויקת, וכי בני הזוג נמצאים בהליך גירושין. התבקש תסקיר נוסף שישוב ויבדוק שילוב בקהילה סגורה, נוכח הצורך הטיפולי. הסגורית ביקשה כי שרות המבחן יבדוק את עמדת המשיב מחדש.

מבוקשה של ב"כ המשיב ניתן לה לפניו משורת הדין ונקבע כי תינתן למשיב הזדמנות נוספת ואחרונה להביע את עמדתו בפני שרות המבחן.

8. בתסקיר השלישי והאחרון מיום 9/12/2020, שב שרות המבחן ושלל את אפשרות שילובו של המשיב בכל מסגרת. שרות המבחן ציין כי אמנם המשיב זקוק להתערבות טיפולית ארוכת טווח, ואולם מצא כי אם ישולב במסגרת טיפולית וישהה בה בתנאי המקום יוצרו מצבי פגיעה פוטנציאליים במתלוננת. שרות המבחן דיווח, כי המשיב ביטא הפעם רצון להשתלב בקהילה טיפולית וציין כי מעצרו הממושך הביא אותו לחשבון נפש וכי כעת הוא מבין את הנזק שהסב לעצמו ולילדיו על רקע התמכרותו לאלכוהול. הפעם המשיב ביטא מוכנות להשתלב בטיפול ארוך טווח בכל מסגרת, ואף הביע מודעות לגבי המחירים הכרוכים בכך. עמדתו של המשיב באשר לרצונו להשתלב בטיפול נמצאה כנחרצת. המשיב דיווח כי המתלוננת מבקרת אותו במעצר עם הילדים, וציין הפעם כי הם נמצאים בתהליך גירושין וכי אין כוונתו לחזור ולנהל עימה קשר זוגי.

המשיב הציע כי אחותו, שהינה חירשת-אילמת, תשמש לו כערבה מגבה להליך הטיפולי בו ביקש להשתלב.

המתלוננת שיתפה את שרות המבחן, כי מתנהל הליך גירושין שלה מהמשיב. המתלוננת אישרה כי היא לוקחת את ילדיה לבקר את המשיב בבית המעצר ומשוחחת עימו בביקורים אלה. כשנשאלה המתלוננת על עמדתה לכך שהמשיב ישולב במוסד טיפולי, הביעה חשש לפגיעה בביטחונה האישי, וזאת בעיקר סביב הגשת התלונה נגדו. בחווייתה של המתלוננת, אם ישוחרר המשיב למסגרת שאינה סגורה, עלול הוא לפגוע בה, שכן מדובר באדם לא צפוי שיכול, לדבריה, "להתהפך" בכל רגע נתון. המתלוננת הביעה תחושות של סכנת חיים ממשית אם יצא המשיב ממעצר. בסופו של התסקיר השלישי סיכם שרות המבחן, כי חרף הנחיצות בטיפול ארוך טווח, לא ניתן להמליץ על מסגרת טיפולית בשלב זה בשל הסיכון הגבוה שנשקף למתלוננת מפני המשיב. שרות המבחן

חזר על המלצתו לאי הפניית המשיב לחלופה מוסדית.

9. בדיון מיום 23/12/2020 ביקש ב"כ המשיב להעבירו למסגרת טיפולית, חרף העדר ההמלצה. הבקשה נתמכה הפעם בפנייתו של עו"ס נועם אלון ששוחח עם המשיב מטעם הסנגוריה הציבורית. צוין, כי העברת המשיב "מדלת אל דלת" למקום שיהיה מרוחק גיאוגרפית מרחק רב ממגורי המתלוננת יגן עליה באופן מספק. נטען, כי הקהילה הטיפולית "רוח המדבר" תוכל לקלוט את המשיב והתבקשה בדיקה של התאמתו. נטען כי בדיקה כזו יכולה להתבצע כעת בשיחת זום.

10. ב"כ המבקשת חזרה על בקשתה וביקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים תוך הפניה לעמדה השלילית העקבית של שרות המבחן. צוין, כי שלב המעצר אינו השלב לבחינת אופציות טיפוליות, וכי הלכת סויסה קבעה ששיקולים כאלה מקומם, ככלל, בהליך הפלילי עצמו לאחר בירור האשמה.

12. לאחר שעיינתי בהחלטות השונות, בתסקירי שרות המבחן, בטיעוני הצדדים ובתיק החקירה, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל, וכי יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

13. ראשית, יצוין כדי להשלים את החסר, וכיוון שהקביעה בעניין זה לא נעשתה עד כה, כי **חומר הראיות מגבש ראיות לכאורה לכל המיוחס למשיב**. יצוין, כי החקירה בתיק זה נפתחה משיחה טלפונית למוקד המשטרה בסמוך לפני השעה 04:00 לפנות בוקר. מודיע שביקש להישאר בעילום שם דיווח כי אדם משתולל בבית שכניו. נידת שהגיעה מצאה את המתלוננת שדיווחה כי ברחא לאחר שבעלה פרץ ושבר את הדלת של הבית, אף רדף אחריה עם סכין אחרי שניסתה לברוח. המשיב נעצר אחרי מרדף רוכב על קורקינט חשמלי. בהמשך, נגבו מהמתלוננת הודעות בהן מסרה את המיוחס בכתב האישום. המשיב דיווח על עצמו כי היה שיכור בעת האירועים.

14. עילת המעצר היא מובהקת. מדובר בשני מקרים שהתרחשו תוך מספר ימים בהם הגיע המשיב בשעות לילה מאוחרות מאוד לביתה של המתלוננת, לשם עברה שלבים של הליך פרידה. המשיב כפה את נוכחותו על המתלוננת, הסיג את גבולה וסירב לעזוב. במקרה השני והחמור, פרץ המשיב את דלת הכניסה ועקר אותה מצירה, איים על המתלוננת באולר שלוף, ואף נצמד מאחוריה כשהאולר בידו בעודה מתקשרת למשטרה. קיימים סממנים מדאיגים וטיפוסיים של בן זוג המסרב לקבל את החלטת בת זוגו לנתק את היחסים המשותפים, ובמסוכנות הצופנת פוטנציאל חמור לאלימות.

המסוכנות מתגברת נוכח הערכת שרות המבחן לגבי תלות הרסנית באלכוהול וסמים.

שרות המבחן עמד על פערי התפיסה בין המשיב, שגילה כי הוא מתכוון לשמר את הזוגיות עם אשתו, לבין המתלוננת, שנחושה להתגרש, ומצא בפער זה גורם סיכון ממשי.

15. גורם נוסף המגביר את המסוכנות, הינו עברו הפלילי של המשיב. מדובר אמנם בהרשעה יחידה, ואולם עניינה הינו עבירות של המשיב כלפי המתלוננת שבוצעו במהלך שנת 2017 ושעניינן הטרדות חמורות ועקביות, היזק לרכוש במזיד ואיומים חוזרים. באותו הליך, ת"פ 3404-07-17, נגזר על הנאשם עונש מאסר קצר, וכן מאסר מותנה בן 5 חודשים אשר יופעל אם המשיב יורשע בעבירות התיק הנוכחי. באותו הליך ביקש המשיב להתנצל על מעשיו, אף הצהיר בפני בית המשפט כי לאחר שישוחרר יפנה לשירותי הרווחה לשם קבלת סיוע, ואולם, תוך זמן לא רב חזר וביצע לכאורה את עבירות התיק הנוכחי כלפי בת זוגו בנפרד.

הרשעה קודמת ומאסר מותנה לא הרתיעו את המשיב, ובכך הוכיח סיכון מפניו.

16. שלושת תסקירי שרות המבחן חוזרים ומתעדים רושם לפיו המתלוננת מצויה ברמת סיכון גבוהה מאוד מצד המשיב. חרף נחיצות הטיפול, מוצא שרות המבחן כי הטיפול אינו אפשרי בשלב זה בשל הסיכון שייגרם למתלוננת אם המשיב ישוחרר. המתלוננת הביעה חשש ממשי מפני האפשרות שהמשיב יועבר למסגרת הדוקה פחות. בניגוד לדברי הסנגור, שהפנה לכך שהמתלוננת מבקרת את המשיב במעצר, וביקש ללמוד מכך כי רמת הסיכון כלפיה אינה גבוהה, מוצאת אני את ההיפך מהאמור. נראה כי השגחה של כתלי בית סוהר היא המאפשרת למתלוננת להביא את ילדיה הקטנים למפגש עם אביהם, ואך הגיוני הוא שתחושת הביטחון שלה מתערערת לעצם משמעת האפשרות שהמשיב ישוחרר כעת.

17. צודקת המבקשת בדבריה על כך שהליכי גמילה וטיפול ישקלו, ככלל, במסגרת ההליך הפלילי העיקרי, בדרך כלל לאחר בירור האשמה, ולא במסגרת הליך המעצר. בע"פ 1981/11, **אשר סויסה נ' מ"י**, דן בית המשפט העליון (כב' השופט עמית) בקריטריונים שיצדיקו להפנות נאשם בפלילים הסובל מהתמכרות להליך גמילה כבר בשלב הדיון בבקשת המעצר. הקריטריון הראשון שבלעדיו אין, הינו כי תכלית המעצר תושג גם אם ישולב הנאשם בגמילה או בטיפול. מטרתו של הליך המעצר הינה מטרה הגנתית לשם שמירה על בטחון הציבור. מטרה נוספת הינה מניעה של שיבוש המשפט. בענייננו, הוכיח המשיב מסוכנות קשה לכאורה, ולא בכדי מצינת המתלוננת כי פחדה מהמשיב מתגבר לאור העובדה כי התלוננה נגדו וגרמה למעצרו. שוכנעתי באמירתו החוזרת של שרות המבחן, בשלושה תסקירים, על כך שהעברה לחלופה טיפולית לא תספק למתלוננת את טבעת ההגנה ההכרחית עבורה. שרות המבחן, על בסיס ניסיונו הרב והיכרותו עם מסגרות טיפוליות דוגמת זו המומלצת, נמנע מהמלצה, גם לאחר שהמשיב שינה את טעמו, והביע נכונות ואף רצון לטיפול, בניגוד לעמדתו המקורית, בה לא היה מעוניין בטיפול כלל.

מדברי הסנגור עלתה טענה מרומזת כי שליחתו של המשיב לקבלת תסקיר שלישי הוותה מעין הבטחה, לפיה אם יגלה נכונות להתמסר לטיפול, ישוחרר ממעצר למסגרת טיפולית. נטען ששרות המבחן התבקש לבחון בתסקיר השלישי את עמדת המשיב, וזאת בלבד, וכי ההתייחסות הרחבה של התסקיר לא התבקשה כלל. בניגוד לאמור, ברי כי ההזדמנות שניתנה למשיב בהזמנת התסקיר השלישי אינה מהווה כל הבטחה. נכונות וצורך בטיפול הנם תנאי בסיסי, ואולם אין בהם להצדיק שחרור ממעצר לטיפול, מקום בו מטרות המעצר לא מתממשות, והמסוכנות אינה מרוסנת.

18. דעתי איננה משתנה גם לאחר עיון בפנייתו של עו"ס אלון, שבה צוין כי המשיב זקוק לטיפול, וכי לדבריו פנה בעבר לשירותי הרווחה.

19. עיינתי גם בפסיקה אליה הפנה ב"כ המשיב, שם דובר במקרים בהם אושרו חלופות טיפוליות בהליכי מעצר, ומצאתי כי אותן החלטות אינן יפות לענייננו. במ"ת 30327-03-20 שילב בית המשפט המחוזי נאשם בעבירות שונות מאלה שכאן, שעניין ניסיון לפגוע באדם באמצעות כלי רכב על רקע סכסוך. באותו עניין, דובר במי שהשתלב גם קודם לכן בהליך גמילה שלא הושלם. שרות המבחן התרשם לחיוב מאותו משיב במישור של רצונו הכנה ובית המשפט הורה על העברתו להליך טיפולי תחת מעצר. אותו עניין שונה מענייננו שיוני מהותי, שכן נעדרת בו הערכת סיכון גבוהה, אשר קיימת לגבי המשיב כלפי המתלוננת כאן.

בכל אחת מההחלטות האחרות אליהן הפנה הסנגור, לא נמצאה רמת סיכון דוגמת זו שהוערכה כאן, ומבחינה זו דינו של המשיב שונה מדינם של המשיבים בכל אחת מאותן החלטות, שבחלקן הגדול אימצו המלצות חיוביות של שרות המבחן (ראה לדוגמא מ"ת 14-09-39988, בש"פ 1152/17 ובש"פ 2302/08)

20. המשיב עדיין לא נתן מענה מפורט לכתב האישום, וזאת למרות שחלפו כחודשיים מיום הגשתו. המתלוננת צפויה להעיד נגד המשיב, ויש להקפיד על בטחונה, גם כדי שתעיד בחופשיות וללא מורא, ובעיקר לבל תיפגע שוב. הדרך לאפיק טיפולי פתוחה בפני המשיב מסגרת ההליך העיקרי, ואם אכן מדובר בכוונה כנה להשתבץ במסלול שיקום וגמילה, לצד טיפול נגד אלימות במשפחה, הרי שהמותב בתיק העיקרי יישמע את הטענות בזמן המתאים. שלב המעצר אינו הולם לבחור בטיפול נוכח כל האמור לעיל.

לנוכח כל האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"ג טבת תשפ"א, 28 דצמבר 2020, במעמד
הצדדים.